

ZIMNÝ VEČER
ALEXANDER SERGEJEVIČ PUŠKIN

BÚRKA MRAČNOM NEBO KRÝJE,
VÍCHRE SNĚHY ZVÍRILY;
RAZ JAK ZVĚRA ONA VÍJE,
RAZ JAK DECKO ZAKVÍLI.
CVÁLA NA KROV, NA SLAMENÝ,
VETCHOU SLAMOU ZATREPE,
RAZ JAK PŮTNIK OPOZDENÝ
NA OBLŮČIK ZAKLEPE.
TEN NÁŠ DOMČEK ZPOLA ZHNITÝ
SMUTNÝ JE A BEZ SVĚTLA,
MOJA STARÁ, ČOŽE SI TY
PŘI OKNE TAK ZAMÍKLA?
ČI SI BÚRKY ZAVÝJANÍM

UŽ TAK VEIMI UMDLENÁ,
a či dremeš už pred spaním
od bránia vretena?

Vypime si, Stará LáSKa
MOJICH biedNYCH MLADÝCH LIET,
pime od SMÚTKU, Kde ČAŠKA?
VeSELŠIE NÁM BUDE HNEĎ.
Zaspievaj mi o vtáčatku,
za MOROM čo zažILO,
zaspievaj mi o dievčatku,
NA VODU JAK RÁNO ŠLO.
BÚRKA MRAČNOM NEBO KRÝJE,
VÍCHRE SNEHY ZVÍRILY:
RAZ JAK ZVIERA ONA VYJE,
RAZ JAK DECKO ZAKVILI.
Vypime si, Stará LáSKa
MOJICH biedNYCH MLADÝCH LIET,
pime od SMÚTKU, Kde ČAŠKA?
VeSELŠIE NÁM BUDE HNEĎ.